

som det mest oplyste i Verden. Det er jo en Kendsgerning, at vor Folkeskole ikke kan staa Maal med flere andre Landes Skolevæsen. Det er derfor rigtigt at slaa til Lyd, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds forleden gjorde, for Hverdagsundervisningen. Hvad om man til en Begyndelse sagde, at Børnene fra 12 Aars Alderen skulde have Hverdagsundervisning, det vilde være et Skridt fremad i Retning af en fyldigere Undervisning. Endvidere burde man have et forbedret og forandret Tilsyn i Stedet for det middelalderlige Tilsyn, vi nu have.

Endvidere burde der indføres Skolebespising for fattige Børn. Jeg tror, at lige saa vel, som det er rigtigt, hvad det ærede Medlem for Langeland sagde, at en sulten Lærer ikke er i Stand til at kunne fyldstgørende meddele Undervisning, saaledes er et sultent Barn heller ikke modtageligt for Kundskabsmeddelelse. Derfor mener jeg, at det ikke er tilstrækkeligt, at Lærerne ere ordentlig lønnede, det er heller ikke tilstrækkeligt, at Formen for Undervisningen og hele Skolens Ordning er god, det er nødvendigt, at det Materiale, som Lærerne skulle arbejde med, ogsaa er i god Stand, og dertil hører Bespising af fattige Børn. Naar et Barn sidder paa Skolebænken, og Tarmene skriger i Maven paa det af Sult, tænker det først og fremmest paa at blive fysisk mættet, før det kan være modtageligt for aandelig Næring. Og jeg mener, at hvis vi ikke komme til det nu, vil det vare en meget lang Tid, inden det kan lykkes os at faa gennemført en videre Reform af vort Skolevæsen. I saa Henseende er jeg altsaa enig med det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og ganske uenig med det ærede Medlem for Odense 2den Valgkreds (Martin Madsen). Det ærede Medlem hører jo ogsaa til dem, der sige, at Tiden endnu ikke er moden til en gennemgribende Reform i Folkeskolen. Jeg tror ikke, at det ærede Medlems Vælgere have den samme Mening. Det ærede Medlem vil have det Forhold, som er skabt ved Skoleloven af 1899, til Ro først. Jeg vil nu gerne spørge, hvor længe det egentlig skal vare, inden en Lønningslov og de deraf skabte Forhold kunne falde til Ro. Jeg synes ikke, det er nogen Undskyldning for ikke at forbedre Formerne for Undervisningen.

Med Hensyn til det foreliggende Lovforslags Enkeltheder, glæder det mig, at der ogsaa fra Venstres Side har lydt Røster mod Bestemmelsen om, at Lærer-

raad for Fremtiden kunne oprettes i vor Folkeskole. Jeg mener ogsaa, at hvis denne Bestemmelse skal faa nogen som helst praktisk Betydning, skal der staa, at Lærerraad *skulle* oprettes alle Vegne. Det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik) nævnede forleden Odense som en af de Byer, der haardt trængte til et saadant Lærerraad. Jeg kan fuldt ud bekræfte dette. Det ærede Medlem vilde ikke sige, hvor Skylden var, men det var dog hans Tro, sagde han, at Skylden var hos Skoleinspektøren og laa i den Krig, som føres for Tiden og er ført et Par Aar mellem Skoleinspektøren og Lærerne. Det ærede Medlem har altsaa faaet det Indtryk, at Skylden laa hos Skoleinspektøren, og jeg vil sige, at et saadant Indtryk faar man let. Men hvor nu end Skylden ligger, er det aldeles uomtvisteligt, at obligatorisk Lærerraad vilde være særdeles heldigt i Odense, og det er min Overbevisning, at det ogsaa vilde være gavnligt rundt omkring i de andre Byer. Derfor vil jeg gerne føje mit Ønske til de Ønsker, der ere udtalte her i Salen angaaende denne Sag, at man forandrer „kan“ til „skal“, saa vi i Fremtiden faa Lærerraad i de Skoler, hvor der er mere end een Lærer. Dette Skoleraad forlanger jo ikke nogen afgørende Myndighed, men der er jo ingen Tvivl om, at der er mange praktiske, dygtige Skolemænd, som, selv om de ikke indtage nogen overordnet Stilling, dog vilde kunne give gode Raad med Hensyn til Skolernes Indretning i den paagældende Kommune. Jeg haaber derfor, at den højtærede Minister nu, da han har set, at det ikke alene er fra en enkelt Side, men fra mange forskellige Sider, der er Ønsker oppe i saa Henseende, vil gaa med til denne Reform. Der er det gode ved den, at den ikke vil koste Kommunerne en rød Øre.

Det samme gælder imidlertid ikke om Skolestuernes Rengøring, men med Hensyn til dette Spørgsmaal vil jeg dog sige, at store Penge kan det jo ikke koste den enkelte Kommune at paatage sig Rengøringen af Skolelokalerne. Den højtærede Minister henviser dette Spørgsmaal til Afgørelse ved et Lovforslag, som muligvis kommer angaaende Bekæmpelse af Tuberkulosen. Men jeg vil dog spørge, om en saadan Reform ikke i Virkeligheden hører hjemme paa Skoleloven. Vi have jo før haft en Kommission angaaende Skolehygiejne, men denne Kommission nyttede intet eller i alt Fald ikke synderligt, og jeg vil sige, at en videregaaende